

[Arnth Jensen.]

Imidlertid maa jo Bestemmelsen være blevet opfattet paa en anden Maade andre Steder i Landet, f. Eks. i Esbjerg, hvor — forudsat at Meddelelserne i Pressen er rigtige — den højtærede Ministers Partifæller endogsaa har fundet det nødvendigt at ekskludere et Medlem af Partiet, fordi han i Tillid til vel bl. a. ogsaa den højtærede Ministers Udtalelser om, at dette var et skolemæssigt og ikke et partipolitisk Valg, havde ladet sig opstille paa en Fællesliste, og han blev ekskluderet, til Trods for — stadig forudsat Pressemeddelelsernes Rigtighed —, at det ærede Medlem Hr. Bomholt meget rigtigt indrømmede, at dette var et Valg, der efter Lovens Forudsætninger ikke havde partipolitisk Karakter. Naar jeg nu spørger den højtærede Undervisningsminister, om han ikke mener, at dette Tilfælde er uheldigt for Forældre-raadsinstitutionen, saa ved jeg meget vel, at Ministeren kan afvise Spørgsmaalet med at sige, at det er et indre Mellemværende mellem Partifæller, som han ikke kan blande sig i, og at det ligger uden for hans Virksomhedsomraade som Undervisningsminister. Det indrømmer jeg. Men det, jeg ønsker, og i en Hensigt, som jeg vil antage ogsaa er i Samklang med den højtærede Undervisningsministers Tankegang, er ogsaa blot dette, at den højtærede Minister bad Socialdemokraten Borgbjerg om, for den rolige Udviklings Skyld, som Undervisningsministeren ønsker i Folkeskolen, at gøre sin Indflydelse gældende rundt om i socialdemokratiske Kredse i Landet og fortalte sine Partifæller, at Undervisningsministerens og de Partiers Mening, som gennemførte Loven, er den, at det gælder ikke først og fremmest at faa saa og saa mange Partifæller ind i Forældreraadene, men det gælder først og fremmest at faa de Kvinder og Mænd, som nærer en levende Interesse for og Kærlighed til det Arbejde, der gøres i den danske Folkeskole. Jeg tror, det vilde være gavnligt for Skolen, og jeg tror, at hverken Folkeskolen eller Forældreraadsinstitutionen taaler alt for mange af den Slags Valgkampe, som det synes der er ført i Esbjerg.

Maa jeg samtidig gøre den højtærede Undervisningsminister opmærksom paa en Artikel i Tidsskriftet „Socialisten“, Nr. 8 B. for August i Aar. Den er forfattet af en Mand, der hedder Otto V. Nielsen, og den behandler ogsaa Spørgsmaalet Forældreraad. Der er mange gode Tanker i den Artikel om Forældreraadens Arbejde og Virkemaade, men der er ogsaa nogle Kon-

klusioner, som desværre peger direkte mod at føre det partipolitiske lige ind i Forældreraadene og dermed ind i Folkeskolen. Forfatteren omtaler bl. a. dette, at Medlemmerne af Forældreraadene skal dygtiggøre sig ved at danne Kredse, hvortil ogsaa Lærere og Skoleledere skal høre — og dette synes jeg er godt. Men naar han saa pointerer, at det kun maa være vaskeægte Partifæller, der maa komme i Kredsene, og ikke alle interesserede Forældreraadsmedlemmer — ja, saa bliver jeg, og jeg tænker ogsaa den højtærede Minister, noget betænkelig. Der staar i Artiklen ordret saaledes:

„Det vilde være at betragte som en Selvfølge, at Medlemsskab i Partiet var en Forudsætning — ligesom Partiet maatte have Føling med en saadan Organisations Arbejde.“

Det forekommer mig, at det er rene Ord for Pengene. Og naar man saa ser, hvad det er, der skal opnaas dér, ja, saa er det for det første — jeg synes, det er lidt naivt — Tryghedsfølelse ved ikke at staa alene. Naa ja, Tryghedsfølelse kan være godt. Det skal jeg ikke sige imod. For det andet skal man udarbejde og aftale Enkeltheder mellem Skolefolk og Ikke-Skolefolk angaaende Undervisningsformer og Undervisningsindhold. Det vil jeg ogsaa godt være med til. Det er der ikke noget at sige til.

Men saa kommer der:

„netop nu, hvor Folkeskolens ældste Klasser er i Støbeskeen, og hvor der er Mulighed for at gennemføre den „sociale Undervisning“, før entreprenante Lærebogsforfattere udnytter Situationen“.

Dér har vi det igen, dér stikker det frem, som jeg tror skader i Stedet for at gavne. Endelig for det tredje betoner man i den Artikel, at Forældreraadet skal have Samarbejde med „Arbejdernes Oplysningsforbund“. Det har jeg heller ingenting imod; man maa godt have Samarbejde med enhver Institution, som kan give nogen Oplysning. Men man maa ikke give som Grund derfor, at derved bliver Samhørigheden med Arbejderbevægelsens Kulturkolonner tydeligere understreget.

Jeg er enig i det, der staar i et andet Nummer af samme Tidsskrift — og det tror jeg ogsaa, den højtærede Undervisningsminister er —: at man maa ikke, som Kommunisterne, føre Partipolitik under Neutralitetens Mærke, og man maa heller ikke i Skolen over for et rent neutralt Forslag prøve paa at føre Partipolitik ind, og jeg vil henstille til den højtærede Under-